

ŚPIEW
na zawarcie ślubów małżeńskich
pana
Łukasza Wallis
z panną
Anastazją Końdek
ofiarują
przyjaciele z drukarni „Katolika“.

Bytom G.-Ś., 2-go Lipca 1894.

Na melodyą Krakowiaka.

Ponieważ dostałeś, coś tak drogo ceniał,
Winszujemy Łukasz, żeś się już ożenił. —
Dana, dana, dana, Nastusiu kochana,
Jużes teraz panią, bo masz swego pana.

Jużci ludzkie gadki z wiatrem uleciały,
Co wam nieprzyjaźnie serca zakalały. —
Dana, dana, dana, Nastusiu kochana,
Już cię uwieńczyła chwila pożądana.

Teraz już najawo całować się godzi,
A choć i coś więcej... cóżto komu szkodzi?
Dana, dana, dana, Nastusiu kochana,
Mężowi całusa, a nam z winem dzbana. —

Na zdrowie Łukasza, na zdrowie Nastusi
Każdy pełen kubek winka wypić musi.
Dana, dana, dana, Nastusiu kochana,
Żyj z mężulkiem w zgodzie, aż do woli Pana!

Na zdrowie Łukasza, na zdrowie matusi,
Aby się cieszyła ze szczęścia Nastusi;
Na zdrowie pokrewnych i weselnych gości,
Napijmy się wespół, a żyjmy w miłości!

